„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 85. Czwartek 14. Kwietnia 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

J. Ex. minister spraw wewnętrznych mianował Eugeniusza Kuczkowskiego, starostę powiatowego drugiej klasy, starostą powiatowym pierwszej klasy, a Antoniego Schiffnera, sekretarza przy namiestnictwie i szefa miejscowej komisyi dla wykupna i uporządkowania ciężarów gruntowych, starostą powiatowym drugiej klasy w Galicyi.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu mianowała Franciszka Röhlicha, oficyała w stanie tymczasowego spoczynku zostającego, prowizorycznym oficyałem przy urzędach dochodowych.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.
Lwów, dnia 2. kwietnia 1870.

Według doniesienia c. k. sądu krajowego w Czerniowcach z d. 2. kwietnia r. b. l. 2958 ustał zupełnie księgosusz na Bukowinie. Z tego powodu cofa się tutejsze rozporządzenie z d. 5. stycznia r. b. l. 601, którem ograniczono wprowadzanie zwierząt i przedmiotów w §. 2 ustawy z d. 29. czerwca 1868 wymienionych z Bukowiny do Galicyi na gościńce do Zaleszczyk, Śniatyna i Kut wiodące, i dozwala się odtąd na wprowadzanie z Bukowiny tychże pod warunkami w ustawie powyższej zawartymi.

Z powodu istnienia zarazy w niektórych blizko Bukowiny leżących powiatach Galicyi, zakazał Rząd krajowy w Czerniowcach wprowadzanie bydła rogatego z Galicyi do Bukowiny.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 9. kwietnia 1870.

Dnia 12. b. m. wyszedł w c. k. rządowej i nadwornej drukarni w Wiedniu i rozesłany został zeszyt XVI. Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 45. Ustawę z d. 9. kwietnia 1870 r., względem pensyi profesorów przy świeckich fakultetach uniwersytetów i dodatku na pomieszkania dla profesorów uniwersytetu w Wiedniu.

Nr. 46. Ustawę z d. 9. kwietnia 1870 r., względem pensyi profesorów przy szkołach średnich przez państwo utrzymywanych.

Nr. 47. Ustawę z d. 9. kwietnia 1870 r., względem ułożenia pensyi dla personalu nauczycielskiego przy zakładach naukowych przez państwo utrzymywanych.

Część nieurzędowa.

Według otrzymanego wczoraj telegramu przynosi Gazeta wiedeńska pisma odręczne cesarskie, zawierające uwolnienie dotychczasowego ministeryum od obowiązków i nominacye nowych ministrów pod prezydencyą Jego Exc. hr. Alfreda Potockiego. „Tagblatt“ rozwija program nowego ministerstwa dążący przez reformę wyborczą do ugody. Cechą programu ma być przytem umiarkowanie i porozumienie. Telegram „Gazety nar.“ z dnia wczorajszego wieczór donosi z Wiednia, że usposobienie stolicy dość jest przychylne dla nowego ministerstwa na wiadomość o jego programie. Ten sam telegram donosi, że jenerał feldmarszałek Hess, który już dłuższy czas ciężko był słaby, dnia wczorajszego umarł. Armia cesarska traci w nim jednego z najdzielniejszych wodzów. Z Pragi telegrafują, że wczoraj skonfiskowano tam dzienniki „Pokrok“ i „Slovan“.

Berlin. Dnia 9go b. m. odbył parlament północno-niemiecki ostatnie posiedzenie przed feryami wielkanocnemi i odroczył się do dnia 21go b. m. Na posiedzeniu tem uskarżał się poseł Lasker, że prawica nie dopuszcza go dostatecznie do głosu. Poseł Brauchitsch (z Gentinu) odparł ten zarzut wśród powszechnej wesołości izby. Pan Lasker bowiem, jak wiadomo, najczęściej głos zabiera i solą jest w oku stronnictwu rządowemu. Organy ministeryalne na niego bardzo niełaskawe. I tak organ feodalny „Kreuz Ztg.“ zapytuje się: „Quis tulerit Gracchos de seditione querentes?“ Rozprawy nad kodeksem karnym dla Związku północno-niemieckiego ukończono na pomienionem posiedzeniu. Rozdział o „przestępstwach“ nie wywołał żywej dyskusyi, lubo izba w niektórych paragrafach zmieniła projekt komisyi. I tak na wniosek posła Henniga ograniczono tak nazwane dodatkowe więzienie w domach poprawczych, na które władze policyjne wskazywać mogą, najwyżej do dwóch lat. Projekt rządowy domagał się trzech lat, poseł Lasker zaś tylko sześciu miesięcy. Po załatwieniu kodeksu karnego ustanowiła jeszcze izba prawo o wprowadzeniu go w życie. Poseł Lasker wniósł do artykułu III., traktującego o stosunku tego nowego kodeksu do praw krajowych następującą poprawkę: „Znoszą się jednakże postanowienia praw krajowych, które zbrodnie wymienione w części II. rozdziale 1 - 5 (tak nazwane polityczne) przekazują osobnym sądom. Kompetencya sądzenia podobnych spraw przechodzi na zwykłe sądy krajowe, a osądzenie nastąpi w postępowaniu, jakie jest przepisanem do sądzenia wszystkich zbrodni.“ Celem tego wniosku było oczywiście zniesienie pruskiego sądu stanu, który mianowicie nam Polakom dał się we znaki. Pomimo że poseł hrabia Kleist i minister sprawiedliwości doktor Leonhardt przeciwko wnioskowi występowali, przyjęto go w imiennem głosowaniu, lubo bardzo nieznaczną większością, bo tylko 82 głosami przeciwko 80. Co w obec tego rada związkowa z nowym kodeksem karnym zrobi, niewiadomo.

Jak wiadomo, mieszkańcy północnego Szlezwiku dopominają się o wykonanie artykułu V. traktatu pragskiego, o powrócenie Danii kilku obwodów tego kraju prawie wyłącznie przez Duńczyków zamieszkałych. Że tam ludność jest duńska, najlepszym dowodem każdorazowy rezultat wyborów. W owych obwodach przechodzą zawsze posłowie duńskiej narodowości, pomimo wszelkiej agitacyi panującego rządu. A jednak cała prasa pruska, tak rządowa jak quasi liberalna odmawia Duńczykom prawa dopominania się o wykonanie umowy, jaka traktatami międzynarodowemi jest zabezpieczona. Jedyny wyjątek w tej mierze stanowi najpoważniejszy organ w Prusach „Köln. Ztg.“; ujmuje się ona ciągle za Duńczykami, wywołując zacięte repliki organów ministeryalnych i inspirowanych.

Parlament niemiecki celny będzie zwołany na pewno na dzień 21go b. m., zatem obradować będzie równocześnie z sejmem Związku północno-niemieckiego.

Paryż. Na posiedzeniu ciała prawodawczego w piątek wniósł Lefevre-Pontalis następujący projekt do ustawy: „Ustawa z d. 6. czerwca 1868, dotycząca publicznych zgromadzeń, dotyczy każdego zdania o plebiscycie.“ Lefevre-Pontalis żądał, aby ten wniosek uważano jako naglący. Minister oświecenia Ségris oświadczył, że rząd w przeciągu 24 godzin będzie w stanie objawić swoje zdanie o tym projekcie. Na porządku dziennym był projekt do ustawy postawiony przez Desrotours i Prax-Paris, aby kontyngens wojska za 1869 zniżono na 90.000. Magnin oświadczył, iż nietylko kontyngens lecz także i rzeczywisty stan armii należy zredukować o takąż samą cyfrę. Jenerał Allard odpowiedział, iż rząd nie może odstąpić od obecnego rzeczywistego stanu armii, który wynosi 40.000. Minister Louvet odpowiedział deputowanemu Magnin, iż chociażby nawet dzisiejszy stan rzeczywisty zatrzymany został, rezerwa zredukowaną zostałaby o 10.000 żołnierzy. Po założeniu protestu przez Glais-Bizoina i jego stronnictwo przeciw obecnemu czasowi służby i za wysokiej cyfrze kontyngensu i odpowiedzi Prax-Parisa, iż lewica nie ma monopolu na wnioski o redukcyi i że tylko wtedy można osiągnąć coś na korzyść ludności, jeśli się naraz nie żąda za dużo, przyjęto projekt jednogłośnie.

Na następnem posiedzeniu ciała prawodawczego w sobotę oświadczył Ollivier iż, jakkolwiek ustawa z r. 1868 niekoniecznie odnosi się do peryodu plebiscytu, rząd jednakże nie chcąc w żaden sposób wpływać na zdanie ludu, zgadza się na udzielenie takiej wolności zgromadzeń, jaka istniała w peryodzie wyborów. Po tem oświadczeniu Lefevre-Pontalis cofnął swój powyższy wniosek. Jules Favre pytał, jak długo trwać będzie peryod plebiscytu. Ollivier odpowiedział, iż rząd pod tym względem nie powziął jeszcze żadnej uchwały. Gambetta pytał, czy peryod ten trwać będzie dłużej czy króciej, niż peryod wyborczy. Ollivier odpowiedział, iż peryod ten będzie krótszy, gdyż kraj przez dłuższy czas nie może być wystawiony na taki ruch i że ilości dni oznaczyć jeszcze nie może. Barthélemy-Saint-Hilaire postawił wniosek, by głosowanie powszechne nie trwało dłużej nad dzień jeden. Ollivier prosił, by nie rozstrzygano o nagłości tego wniosku, gdyż rząd dopiero w przyszły poniedziałek będzie mógł wyrazić swe zapatrywanie.

— Na posiedzeniu ciała prawodawczego z dnia 9. b. m. oświadczył Ollivier, iż w peryodzie plebiscytu panować będzie wszędzie wolność prasy i zgromadzeń, a rząd polecił urzędnikom, by się wstrzymali od wywierania wszelkiej presyi, a natomiast by wpływali na obywateli, ażeby ci nie odciągali się od głosowania. Rząd wobec ruchliwej agitacyi stronnictw politycznych nie może być bezczynnym.

— Według doniesień „Journal des Débats“ wynoszą przypadające ks. Piotrowi Bonapartemu koszta procesu w Tours nie jak „Figaro“ donosi 110.000 lecz tylko 36.093 franków. Swoim dwom obrońcom miał książę zapłacić po 10.000 franków. Jeżeli teraz doliczymy do tego 25.000 fr. jako wynagrodzenie straty dla familii Noira, a 20.000 fr., które książę biednym w Tours przyobiecał, to kosztuje go cały ten wypadek około 100.000 franków.

Florencya. Budżet wojenny włoski zmniejszał się statecznie od 1860 roku począwszy: z 300 milionów, jakie w ówczas wynosił, spadł na mniej niż połowę owej sumy, bo wydatki na armię podane były w pierwszym, przez ministra skarbu pana Sellę nie zmodyfikowanym jeszcze projekcie budżetu na rok 1870 na 145½ milionów. Siła armii nie zmniejszyła się w równej mierze, w roku 1862 przy wydatku 300 milionów liczyła armia 300.000 ludzi, w roku 1869 przy wydatku 145½ milionów 187.000 ludzi. Wypływa ztąd, że wprowadzone kolejno oszczędności dotyczyły raczej pojedynczych części administracyi wojskowej niż liczby wojska i że dalej do znacznych oszczędności nie można już dziś dojść przez dalsze ograniczenie zmniejszonych już tak bardzo wydatków na pojedyncze części administracyi wojskowej, lecz jedynie tylko i wyłącznie przez zmniejszenie liczebnej wojska siły. Projekt przeto do prawa obecnego ministra skarbu pragnie w przyszłości i aż do chwili, gdy lepsze położenie finansowe zezwoli na wydatki większe, — średni stan czynny armii, lecz po odliczeniu 36.000 ludzi, przypadających na oficerów, karabinierów, szkoły wojskowe itd., ustanowić na 129.000 żołnierzy; stan taki wypływa z rocznego kontyngensu 40.000 ludzi, z których każdy trzy lata i trzy miesiące ma pozostać pod bronią zamiast dotychczasowych trzech lat i dziewięciu miesięcy. Skrócenie to czasu służby nie wystarcza jednakże, by doprowadzić do pożądanych oszczędności; projekt więc proponuje zarazem zmniejszenie kadrów broni specyalnych. Tym końcem ma każdy z pięciu pułków artyleryi być zmniejszony o 4 bateryе, a każdy pułk kawaleryi o jeden szwadron, kadry pięciu batalionów bersaglierów mają być rozwiązane, a żołnierze rozdzieleni pomiędzy inne bataliony; nareszcie mają i pontonierowie, saperowie i tren być zredukowani. Do tego doliczyć jeszcze w końcu należy wszystkie możebne ograniczenia personalu komend jeneralnych, arsenałów, magazynów, lazaretów

itd. Wszystkie te redukcye polegają, jak zarzęcza dodane do projektu sprawozdanie, na planie jednolitym i zaprojektowane zostały z uwzględnieniem położenia Włoch i reszty krajów europejskich. W roku 1866 można było 20 dywizyi zmobilizować, a i dziś istnieją kadry dla takiej liczby wojska w razie wojny. Lecz do zmobilizowania tak ogromnej armii nie ma dziś żadnego już zgoła powodu; ztąd zamierzone redukcye zezwalają odtąd tylko jeszcze na zmobilizowanie 12. dywizyi. Jeżeli parlament przyjmie projekt ten do prawa, to w budżecie za rok 1871 figurować będzie w sprzeczności z budżetem za rok 1870 oszczędzona suma 18,342.000 lirów.

— Dzienniki włoskie obawiają się jeszcze ciągle, by się dawne niepokoje nie powtórzyły. Wychodzący w Pawii dziennik „Constitutionale“ donosi, iż władze rządowe otrzymały uwiadomienie o przygotowaniach do nowych zamachów na spokój i porządek, w skutek czego przedsięwzięto środki ostrożności. „Corr. Pal.“ donosi, iż rząd przesłał prefektom okólnik z przestrogami. „Unità italiana“ donosi, iż ośmiu podoficerów z pułku Modina należących do republikańskiego stronnictwa uciekło do Szwajcaryi.

Rzym. „Giorn. di Roma“ pisze: „Dzienniki różnych narodowości i odcieni zajmowały się w ostatnich dniach stanowiskiem biskupów wschodnich w obec stolicy apostolskiej i uchwałami tejże odnoszącemi się do kościoła wschodniego. Jesteśmy upoważnieni do oświadczenia, iż dzienniki te zawierają fałszywe lub przesadzone wiadomości“ W innym artykule tegoż dziennika czytamy: Od czasu otwarcia soboru niektóre ultramontańskie dzienniki z pozorną uległością dla kościoła starają się niezmordowanie swemi artykułami i korespondencyami zachwiać powagę tego świętego zgromadzenia. Spodziewaliśmy się, iż dzienniki te staną się z czasem sprawiedliwszemi w swych orzeczeniach; gdy jednakże dotąd jeszcze zawsze obrady soboru przekręcają, uderzają na jego uchwały i fałszują sprawozdania z posiedzeń soboru na niekorzyść większości zgromadzonych biskupów, więc oświadczyć musimy, iż korespondencye te zasługują na ostrą naganę, gdyż są fałszywe obrażają godność soboru, naruszają znaczenie i wolność kościoła i prawa stolicy apostolskiej. Katolicy wystrzegać się powinni tych dzienników.“

— „Standardo Cattolico“ pisze pod dniem 4go kwietnia z Rzymu: Papież wyraził życzenie, by nie przerywano porządku o przedmiotach obrad soboru nie starano się przedewszystkiem załatwić dog mat o nieomylności, czego 40 biskupów zażądało. Przytem oświadczył papież, iż w miarę wzrastających trudności należy się głębiej nad tym dogmatem zastanowić.

Lizbona. Dnia 31. marca otworzył król Dom Luis izbę portugalską. Oprócz przedłożeń rządowych tyczących się odpowiedzialności ministrów i reformy izby panów — (członkowie Camera dos Pares od 1864, gdy zniesiono dziedziczność tej godności, z wyjątkiem biskupów i królewskich książąt, powoływani bywają przez króla, który też przewodniczącego i jego zastępcę mianuje) — poruszyła mowa tronowa głównie sprawę finansową. Rząd zamierza istniejące podatki podwyższyć i nowe pozaprowadzać. Zresztą panuje w Lizbonie ogólny brak pieniędzy i wielki niedostatek; gdy król temi dniami ze stolicy jechał do swego zamku w Cintra, robotnicy nie mający zatrudnienia rzucali kamieniami do jego powozu tak, że podczas jego powrotu wojsko ulicy strzedz musiało. Obecnie ministeryum ma wprawdzie potulniejszą izbę przed sobą, jak poprzednia, ale jeżeli w łonie rządu wzmogą się istniejące nieporozumienia, jeżeli książe de Loulé i jego koledzy Avila i Castro otwarcie przeciw sobie wystąpią, co jest bardzo prawdopodobnem, wtedy i większość izby rozpadnie się na stronnictwa.

Konstantynopol. Patryarcha grecki w Konstantynopolu wydał list pasterski. Jak każdego roku, tak też i w tym roku około zbliżającej się Wielkiej Nocy okazują się prześladowania żydów, i do tego ściąga się następujący ustęp listu:

„Zabobon jest rzeczą okropną. Na nieszczęście widzimy prawie u wszystkich narodów chrześciańskich na wschodzie myśl excentryczną, że izraelici piją krew chrześcian, aby przezto zasłużyć sobie na błogosławieństwo nieba, albo aby tradycyjnej swej zemsty na chrześcianach dokonywać. Dlatego właśnie słyszymy często o skargach i niepokojach, które harmonię społeczną mieszkańców tego samego kraju, a częstokroć dzieci jednej ojczyzny zamącają. Tak rozszerzono niedawno pogłoskę o wykradzeniu dzieci chrześciańskich, aby tym sposobem zyskać powód do podejrzeń i posądzeń. My z naszej strony brzydzimy się takiemi kłamliwemi ideami; my uważamy to za zabobon ograniczonych i małowiernych ludzi, i przeto oficyalnie je potępiamy. Mniemamy, że każdy prawowierny chrześcianin o swoim bliźnim żydzie inaczej sądzić powinien. Ani przykazania mojżeszowe, ani obecny rozwój stosunków żydowskich, ani wreszcie wrodzona żydom łagodność nie usprawiedliwiają tak kłamliwych domysłów. Pamiętajcie na piękność, wzniosłość ewanielii Chrystusa, który pod karą piekła nawet obrazy zabrania, a miłość bliźniego i humanitarność nawet względem nieprzyjaciół zaleca. Ta ewanielia nakazuje także, aby czyste nasze dusze swe światło na wszystkie nasze czynności rzucały przed oczyma ludzi, by ci widzieli nasze czyny, które chwalą Pana w niebie.“

Dano w naszym patryarchacie dnia 18. lutego (4. marca) 1870.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Kelman Einbund, 30 l., stolarz, stanu wolnego, już za kradzież karany, zaś Abraham Mensch, 31 l., machlarz, stanu wolnego, już 2 razy za kradzież karany, ukradli z szafy w sieniach stojącej 48 słoików konfitur. Obaj zostali jednakże niespodzianie przez domowników na kradzieży schwytani. Einbund i Mensch stawali dnia 2. b. m. przed sądem (przewodn. radca sądowy p. Mogielnicki, oskarzyciel prokurator państwa i radca sądu wyż. p. Danek). Sąd skazał Einbunda na 12, Menscha zaś na 15 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Obaj przyjęli ten wyrok.

Kradzież Michał Czemerysz z Szołomyi, 23 l., stanu wolnego, już za kradzież karany, i Paweł Zając z Karaczynowa 25 l., stanu wolnego, za kradzież także już karany, wkradli się na Łyczakowie do piwnicy pewnej traktyerni, zkąd dostali się do sali i tu pokradli różne rzeczy, których wartość wynosi 100 złr. Sąd skazał dnia 9. b. m. Czemerysza na 1 rok, zająca zaś na 6 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Obaj przyjęli wyrok. (Przewodn. radca sądowy p. Mogielnicki, oskarzyciel prokurator państwa i radca sądu wyższego p. Danek).

— Wybór uzupełniający do Jarosławskiej Rady powiatowej w miejsce hr. Wilhelma Siemińskiego odbył się d. 7. b. m. Wybrany został Włodzimierz Younga, c. k. rotmistrz i właściciel gruntu rustykalnego z Surmaczówki.

(Exces.) W nocy 27. marca przyszedł do właściciela dóbr w Borku p. Zygmunta Horna w pow. wielickim pijany żołnierz z pułku węgierskiego i prosił o nocleg. P. Horn kazał go odprowadzić do pobliskiej karczmy. Żołnierz ów wstąpił do tej karczmy, a zjadłszy kolacyę wyszedł zaraz. W drodze spotkał się z czterma żołnierzami innego pułku i wraz z nimi wrócił napowrót do karczmy, która była już zamknięta. Gdy szynkarz nie chciał drzwi otworzyć, żołnierze wybyli dwie szyby i wystrzeliwszy z pistoletu odeszli. Nazajutrz wniósł p. Horn zażalenie do wojskowej komendy. Z tych pięciu żołnierzy władza wojskowa wyśledziła jednego, należącego do pułku węgierskiego. Żołnierz ów został natychmiast ukarany. Z tego pokazuje się, iż był to wybryk pijanych żołnierzy, nie zaś, jak „Dziennik Polski“ z d. 31. marca doniósł. „napad zbójecki bandy uzbrojonej w broń sieczną i palną“.

— Ofiary na instytuta naukowe w Rosyi. Na podniesienie oświaty krajowej, ofiarował p. Naryszkin 250.000 rubli; tyleż ofiarował świeżo p. Galagan z powodu zgonu swego syna, którego pamięć chce uświęcić fundacyą naukową. Młodzian ten zmarły niedawno, byłby teraz w 5tej klasie gimnazyalnej. Rodzice pragną więc by młodzież tegoż co i ich zmarły syn wieku, i tegoż usposobienia naukowego, odbierała wychowanie z ich pomocą. Stypendystów ma być 30tu; pobierać będą naukę, aż do ukończenia gimnazyum. Niestypendyści będą mogli być w tym samym instytucie, ale za opłatą.

— W Odessie odkryto bandę fałszerzy pieniędzy już dobrze przed pół rokiem, a w tych dniach prawie wszystkich jej członków pochwycono. Szczegóły o niej urzędowe są następujące: W sierpniu r. z. zauważano, że w Odessie obiega mnóstwo fałszywych biletów bankowych nowego układu, szczególniej 5cio-rublowych. Wyśledzenie sprawców kosztowało wiele czasu i pieniędzy, ale się tem lepiej udało, i w tej chwili 10 osób biorących główny udział w wyrabianiu fałszywych biletów i puszczaniu ich w obieg, jest w więzieniu. Niektórzy zajmowali się tym przemysłem bezkarnie od 10 lat przeszło. Na czele bandy będącej w związku z fałszowaniem biletów w południowej Rosyi i zagranicą, był niejaki M. T., jego kasyer G. i adwokat G. Pierwszy z nich bardzo był ostrożny. Na ulicy miał zawsze przed sobą lub za sobą ludzi, których obowiązkiem było baczyć na wszystko co ich pryncypałowi mogło zagrażać; do żadnego domu, nawet własnego, nie wszedł, dopóki jego straż przyboczna nie zwietrzyła, jakie tam jest powietrze. Rzadko miał przy sobie fałszywe banknoty, a jeśli mu się to zdarzyło, to tak złożone i ukryte, że mógł je w danej chwili wystudyowanym ruchem ręki daleko odrzucić. Pochwycić tego ptaszka z dowodami na nim przestępstwa, nie łatwą było sprawą. Kasyer tamtego i adwokat G. bardzo się także pilnowali. Pierwszy mówi wieloma językami i po mistrzowsku naśladuje podpisy. Z innych współwinnych godniejszy uwagi jest litograf K.; jego prace odznaczają się zadziwiającą delikatnością i wydatnością. Za dowód jego biegłości można podać pieczęć, mającą jednego werszka średnicy, w której wyrył psalm Dawida, potrzebujący półarkusza bitego pisma. Gdy policya znalazła ślad tych ludzi, towarzyszyła im także wszędzie do miejsc publicznych, jakoto do teatru, na maskarady, do restauracyi; jeździła za niemi do Chersonu, Mikołajewa i innych miejść — tamci się zaś ani domyślali, że owi jeżdżący z nimi, nieraz dobrzy ich znajomi, byli ajentami policyjnymi. Odkrywano niemal codziennie nowych wspólników, których trzeba było conajwięcej do Odessy sprowadzić, aby ich od razu pochwycić, równie jak zamiejscowych. Organizacya tej bandy rozciągała się na całe cesarstwo, wyjąwszy Moskwy, w której samoistny był fałszerzy związek. Kasy były dwie: w jednej zbierano pieniądze za puszczane w kurs fałszywe bilety, w drugiej składano 10% od tamtego zarobku, by mieć fundusz na uwolnienie którego z członków z więzienia, gdyby w nie popadł. Dwa razy do roku: 1. stycznia i 1. maja dzielono się zyskiem. Udało się policyi sprowadzić prawie wszystkich do Odessy dnia 19. stycznia; policyanci udawali kupujących bilety. Wysłano także ajentów do Chersonu, Mikołajowa i innych miejsc. O 1. godzinie w nocy cała policya czynną była. Sprzedający i kupujący umówili się, że się zbiorą o 10. rano w numerach zakładu kąpielnego, który policya niewidzialna otoczyła. Wewnątrz była także. Naczelnik, kasyer i inni zostali schwytani. Przy pierwszym, któregorękom przeszkodzono do manipulowania, znaleziono 6 biletów 50-rublowych. Następnego dnia pochwycono dwóch wspólników w Chersonie, jednego w Mikołajewie, jednego na dworcu Kurskim, gdy miał jechać do Tambowa, gdzie także znajdował się warsztat fałszerski.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wykaz miesięczny

c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego z dnia 31. marca 1870.

	złr.	c.
Gotówka w kasie centralnej	16.035	21
„ w kasach powiatowych . .	75.792	58
Udzielone pożyczki	1,761.038	21
Zaliczki na papiery wartościowe . .	17.519	81
Listy zastawne w komisie	324.400	—
„ „ w zapasie	75.000	—
	2,269.785	81

	złr.	c.
Udziały	184.344	50
Wpisowe w r. 1870	1988	—
Asygnaty kasowe w obiegu	273.500	—
„ wkładek kasowych w obiegu	40.500	—
Wystawione Listy zastawne	1,743.900	—
Zaległe % od Listów zastawnych . .	1227	—
„ % od Udziałów	1977	92
„ % od Asygnat wkładek kas.	45	—
Saldo bieżących rachunków	22.303	39
	2,269.785	81

Lwów, 13. kwietnia. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 8 złr. 60 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 70 c., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c. do 3 złr. 50 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., koniczyna 180 ℔ 45 złr. — c. do 48 złr., rzepak 150 ℔ 14 złr. — c. do 14 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ 11 zł. — c. do 11 złr. 25 c., groch 180 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 31 złr. 50 c. do 32 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 45 do 50 złr.; spirytus wiadro 13 złr. 75 e. do 14 złr. — c.

Ceny targowe w miesiącu marcu:

	Miejsce targu:									
	Husiatyn		Kopyczyńce		Probużna		Chorostków		Buczacz	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	.	3	.	3	.	3	.	3	75
„ żyta	1	50	1	50	1	50	1	50	1	75
„ jęczmienia . .	1	30	1	20	1	30	1	20	1	75
„ owsa	1	.	1	.	1	.	1	.	1	20
„ hreczki . .	1	30	1	30	1	30	1	30	.	.
„ kukurudzy . .	1	50	1	30	1	40	1	30	.	.
„ ziemniaków . .	.	40		30	.	40		30	.	50
Grochu	1	50	1	50	1	30	1	40	.	.
Cetnar siana	1	50	1	.	1	.	1	.	.	.
Sąg drzewa twardego	8	.	8	.	7	.	5	.	6	50
„ „ miękkiego	.	.	.	.	.	.	.	.	5	50
Funt mięsa wołowego	.	14		16	.	14		14	.	15
Miara wina	.	.		.	.	.	.	.	.	.
„ piwa		16		16	.	16	.	16	.	15
Wyrobnik z wiktem	.	20	.	20	.	20	.	20	.	.
„ bez wiktu . .	.	30	.	30	.	30	.	30	.	.

Anglo-austryacki bank. Bilans anglo-austryackiego banku z r. 1869 wykazuje jako zysk sumę 8,815.416 złr. Z tego odpada: Na podatki 958. 025 złr., na pensye i inne wydatki 1,622.801, pozostaje zatem 7,192.615 złr. w. a., co stanowi 54% czystego zysku od kapitału akcyjnego w sumie 12 milionów w srebrze. Rada generalna postawi na walnem zgromadzeniu wnioski względem użycia tych pieniędzy. Zdaje się, iż kapitał zostanie powiększony przez wydanie nowych akcyi.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 14. kwietnia. Dzisiejsza Wiedeńska Gazeta donosi, iż cesarz nadał prezydentowi rady ministrów hr. Potockiemu i byłemu ministrowi dr. Bergerowi godność tajnych radców.

Paryż, 14. kwietnia. W ciele prawodawczem żądał Ollivier odroczenia posiedzeń aż do czwartku po przyjęciu plebiscytu. Favre ponownie uderzył na politykę gabinetu i rzekł, iż odroczenie byłoby abdykacyą. Wniosek Olliviera przyjęto 19: głosami przeciw 63.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Dzieduszycki A., z Przemyśla. Terlecki A., z Ciesiaczyna.

Hotel europejski: Krajewski Ign., z Czech. — Ruszkowski A., z Brykonia. — Sakiewicz J., z Wołynia. — Dembiński K., dr. praw, z Niska. — Karpiński Jan, dr. medycyny, z Kołomyi.

Hotel Langa: Kostin A., z Szypenitz.

Hotel angielski: Ks. Poniński A., z Dobrostan. — Ks. Sanguszko R., z Sławuty w Rosyi. — Hr. Borkowski Sta., z Krakowa. — Hr. Potocki R., z Wiednia. — Czajkowski Jan, z Sarnik. — Czaykowski W., z Bóbrki. — Hulimka A., z Leszczkowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. kwietnia.

PP. Rodakowski M., c. k. pułkownik, do Gródka. — Greiner G., c. k. pułkownik, do Żółkwi. — Br. Wense J., pułkownik, do Gródka. — Hr. Prus Jabłonowski J., do Pacykowa. Hr. Mier H., do Buska. — Br. Czechowicz Wł., do Glinny. — Bocheńscy Miecz. i Hip., dr. praw, do Krakowa. — Orenstein W., adw., do Brodów. — Batianof W., do Wiednia. — Czerniakowski J., do Klimkowie. — Czerniakowski Fr., do Kipiaczki. — Frimo K., do Botoschan. — Horodyski T., do Krogulca. Łucki A., do Sarny — Münter H., do Waniowa. — Ochocki K., do Zarwanicy. — Obertyński K., do Udnowa. — Obertyński L., do Stron bab. — Trzciński J., do Nowoszyc. — Wielczyński Włodz., do Nowegosioła. — Wolański M., do Pauszówki. — Wiktor J., do Suchej Woli.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. kwietnia 1870.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.18	+ 3.5	80	PdW. b. sł.	9
2. god. po poł.	327.28	+ 5.5	77	Z. sł.	10
9. god. wiecz.	327.07	+ 4.1	92	Z. sł.	10

Deszczu 2.64.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 13. kwietnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	238	—	239	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	208	—	209	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	105	—	106	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	84	70	85	15
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	76	50	77	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	35	90	80
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	75	92	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	74	40	74	80
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	76	5	83
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	86
Napoleondor	—	—	—	—	9	83	9	90
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	89	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	49½	1	50¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	81¼	1	82
Srebro	—	—	—	—	120	75	121	75

(Listy zastawne i obligacye: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. kwietnia 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69 85	69.95
do kwietnia do października po 5%	69.70	69.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	—.—	—.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	—.—	—.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90.—	91.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	96.—	96 10
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105.—	105 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	120.20	120 50
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	94.75	95.25
Bukowiny	74.25	74.75
Galicyi	74.—	74.50
Niższej Austryi	97.—	97.50
Siedmiogrodu	75.40	76.—
Węgier	78.25	78.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	315 50	316.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	253.30	253.60
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	865.—	870.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	712.—	714.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	576.—	588.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	188 —	189.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2200	2205
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	236.—	237.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	207 50	208.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	388.—	390.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	211 90	212.10
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	212.—	214.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.—	107.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.50	77.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.20	93.30
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.75	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.—	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.50	97.75

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	158.—	159.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	28.—	29.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	127.—	129.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.45	102 60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102.60	102.75
Hamburg za 100 M. B.	91.10	91.20
Londyn za 10 ft. szt.	123.60	123.75
Paryż za 100 fr.	49.—	49.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.85	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.86	9.86½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120.50	122.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. kwietnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	50
„ „ w srebrze	69	65
Losy z 1860. roku	96	60
Akcye banku wiedeńskiego	715	—
„ „ kredytowego	258	20
Londyn 10 funtów szterlingów	123	60
Srebro	120	35
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	86½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(835) **Ogłoszenie.**

L. 4385. W imieniu Jego Cesarskiej królewskiej Mości Cesarza c. k. sąd krajowy we Lwowie na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na zasadzie §. 16. prawa prasowego orzeka, że sprawozdanie umieszczone w Nrze. 72 czasopisma „Dziennik lwowski" z dn. 29go marca 1870 r. na drugiej stronie w drugiej i trzeciej szpalcie pod napisem: „Zgromadzenie ludowe" w treści swej zawiera oznaki istoty czynu zbrodni z §. 65 lit. a ust. k., przeto rozpowszechnienie tego numeru czasopisma „Dziennik lwowski" na zasadzie §fu 36 prawa prasowego w obrębie krajów w radzie państwa reprezentowanych zakazuje się.

Co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k. sądu krajowego w sprawach karnych.

Lwów, dnia 6. kwietnia 1869.

Kundmachung.

Nr. 4385. Im Namen Sr. Majestät des Kaisers das k. k. Landesgericht in Lemberg hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft auf Grund des §. 16 der P. O. zu Recht erkannt:

Der in Nro. 72 der Zeitschrift „Dziennik lwowski" enthaltene Aufsatz unter der Aufschrift: „Zgromadzenie ludowe" enthalte Merkmale des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 St. G. B., es werde daher die Weiterverbreitung dieser Nummer der periodischen Druckschrift „Dziennik lwowski" in den im Wiener Reichsrathe vertretenen Ländern auf Grunde des §. 36 des Preß. Ges. verboten.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Lemberg, am 6. April 1870.

(888) **Edykt.**

L. 4416. C. k. sąd krajowy Krakowski jako sąd handlowy zarządził zapisanie założonego przez pana Władysława Dąmbskiego przedsiębiorstwa wyrobu piwa w browarze w Wojniczu, które to przedsiębiorstwo pod następującą firmą:

„Władysław Dąbski"

prowadzić będzie, do rejestru handlowego dla firm szczegółowych.

Kraków, dnia 24. marca 1870.

(856) **Edykt.**

L. 5969. C. k. sąd krajowy krakowski jako sąd handlowy zarządził zapisanie w rejestr handlowy dla firm spółkowych otworzonej przez p. Józefa Ponceta i Pawła Gąsowskiego jawnej spółki handlowej w Krakowie w celu prowadzenia handlu towarami kolonialnemi i surowemi produktami z tym dodatkiem, że firmę opiewającą „Poncet et Comp. wyłącznie p. Józef Poncet następująco:

„Poncet et Comp.
Józef Poncet"

podpisywać będzie i że spółka ta rozpoczęła swoje czynności dnia 1. stycznia 1870.

Kraków, dnia 29. marca 1870.

(842) **Concurs-Ausschreibung.**

Nro. 2272. Zur Besetzung zweier am k. k. Prag-Kleinseitner Gymnasium (mit deutscher Unterrichtssprache) erledigten Lehrstellen der classischen Philologie extra statum wird der Concurs ausgeschrieben und bemerkt, daß der höhere Grad subsidiarischer Verwendbarkeit für Geschichte auf die eine und für deutsche Sprache auf die andere Stelle unter übrigens gleichen Umständen mehr Anspruch gewähren würde.

Der Gehalt beträgt Neun Hundert Vierzig Fünf (945) resp. Tausend Fünfzig (1050) Gulden öst. W., wozu die 3 Decenalzulagen mit je 105 fl. kommen.

Gehörig belegte und an das h. Ministerium für Cultus und Unterricht stilisirte Gesuche sind bis zum 10. Mai d. J. dem k. k. Landesschulrathe für Böhmen auf dem vorschriftsmäßigen Wege zu überreichen.

Vom k. k. Landesschulrathe für Böhmen.

Prag, am 16. März 1870.

(890) **Edykt.**

Nr. 3639. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie jako sąd handlowy zarządził wpisanie do rejestru handlowego dla firm pojedynczych hut żelaznych w Rajczy p. Teodora Primavesi własnością będących pod firmą:

„Rajczaer Eisenwerke"
„Teodor Primavesi"

prowadzonych, oraz wpisanie do tegoż rejestru prokury p. Edwardowi Primavesi udzielonej, tudzież firmy przez tegoż używać się mającej, a mianowicie:

„Rajczaer Eisenwerke Theodor Primavesi"
„Theodor Primavesi."
„Ed. Primavesi."

Kraków, dnia 22. marca 1870.

(889) **Edykt.**

Nr. 3796. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie jako sąd handlowy zarządził wpisanie do rejestru handlowego dla firm pojedynczych handlu korzennego przez Bernarda Günzig w Krakowie prowadzonego, jako też i firmy: „Bernard Günzig junior" przez niego osobiście podpisywać się mającej. 3-3

Kraków, dnia 22. marca 1870.

(893) **Ogłoszenie.** (1)

L. 287. Wydział powiatowy Bocheński ogłasza, iż w dniu 28. kwietnia 1870 odbędzie się lycytacya w drodze pisemnych ofiarowań celem wykonania robót konserwacyjnych na drodze powiatowej Bocheńsko-Sowlińskiej po następujących cenach fiskalnych:

1. Przebranie rowów	40 zł.	3 kr.
2. Naprawa kanałów i spustów . .	528 „	1 „
3. „ mostów i wymiana poręczy	139 „	63 „
Razem . .	707 zł.	67 kr.

wal. austr.

Oferty mają być w powyższym dniu najpóźniej do godziny 1. w południe w kancelaryi wydziału powiatowego złożone, w wadyum 10% ceny fiskalnej zaopatrzone, i w nich mieścić się musi wyraźne oświadczenie, iż licytującemu znane są warunki licytacyjne, i że się im w zupełności poddaje.

Później wniesione niedokładnie spisane lub w wadyum niezaopatrzone oferty, nie będą uwzględnione.

Warunki licytacyjne, kosztorysy i cennik przejrzane być mogą w kancelaryi wydziału powiatowego.

Z Wydziału rady powiatowej.

Bochnia, dnia 8. kwietnia 1870.

(891) **Obwieszczenie.** (1)

L. 5224. C. k. sąd powiatowy Kozowy czyni wiadomo, że Iwan Bodnar zmarł w Kozowy 12. września 1834 bez testamentu z pozostawieniem gruntu i domu pod Nr. R. 18, Nr. k. 122 oraz spadkobierców Jacka, Aftanazego, Hryńka i Józefa Bodnara, Jereny Hołowaty, Jędrucha Szkorupy i Jaśka Szkorupy, Magdy Gugilewicz, Mikola i Jędrucha Sieniawskiego, Jereny Gramiak i Tymka Bodnara.

Gdy zaś miejsce pobytu Tymka Bonara dotąd jest sądowi niewiadomo, przeto wzywa się go, ażeby się w przeciągu jednego roku do tutejszego sądu zgłosił i oświadczenie swoje do spadku po ś. p. Iwanie Bodnarze tym pewniej podał, ileże po upływie tego terminu pertraktacya tej masy z współspadkobiercami i dla nieobecnego ustanowionym zarazem kuratorem p. Janem Grubiakiem przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kozowa, dnia 28. grudnia 1868.

(892) **Obwieszczenie.** (1)

L. 589. Ze strony c. k. sądu powiatowego Wielickiego zawiadamia się z miejsca pobytu i nazwiska niewiadomych spadkobierców ś. p. Maryanny Kłopa niniejszym edyktem, że przeciw domniemanym spadkobiercom Maryanny z Kłopów Gameniowej, Józefowi Kłopa, leżącej masie po ś. p. Maryannie Kłopa, Antoni i Franciszka Broniowscy o zniesienie wspólnictwa realności pod Nr. 347 w Wieliczce, tudzież złożenie rachunku z przynależytościami wniósł skargę i prosił o pomoc sądową, w skutek czego tutejszo-sądową uchwałą z dnia 26go marca 1870 l. 589 termin na dzień 18. maja 1870 o godzinie 9. rano do ustnego postępowania wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu oskarżonych niewiadomych spadkobierców ś. p. Maryanny Kłopa sądowi wiadomem nie jest, przeto c. k. powiatowy sąd w Wieliczce dla zastąpienia tychże i na niebezpieczeństwo i koszt tutejszego obywatela p. Piotra Jaworskiego jako kuratora ustanowił, z którym wniesiona sprawa prawna według przypisanej dla Galicyi procedury sądowej będzie pertraktowana.

Tym edyktem przypomina się przeto obżałowanym, ażeby w należytym czasie albo sam przybył, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego rzecznika wybrał i temu sądowi oznajmił, w ogóle przedsięwziął służące do obrony przepisane środki prawne, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sam sobie przypisze.

Wieliczka, dnia 26. marca 1870.

(897) **Obwieszczenie.** (1)

L. 1224. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 8go marca 1870 l. 1711 małżonków Michała i Zofię Strachockich ze Stryja za marnotrawców uznano i im w osobie Jana Scheina kuratora nadano.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 30. marca 1870.

(894) **Edykt.** (1)

L. 10013. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni spadkobiercom ś. p. Eliasza Tadeusza Zatorskiego Prisce, a to Ludwice, Anatolii, Centolii, Maksymilianowi, Franciszkowi, Deikoluiszowi (Boguchwałowi) i Julianowi Zatorskim, że przeciw tymże Józef Ostrowski pod dn. 26. lutego 1870 do l. 10013 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego do ustnej rozprawy na dzień 10go maja 1870 o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie naznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych powyższych spadkobierców nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tychże, i na koszta i szkodę tutejszego adwokata p. Dra. Pomianowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 5. marca 1870.

(887) **Edykt.** (1)

Nr. 4157. Ces. król. sąd krajowy uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Mikołaja Paczyńskiego, że celem doręczenia mu uchwały z 14. stycznia 1861 L. 20306, polecającej mu wykazać w 3 dniach usprawiedliwienie uzyskanego pod dniem 24. lutego 1842 dla zabezpieczenia pretensyi 900 złp. zapowiedzenia masy spadkowej księdza Jana Kajstury, i uchwały z 13. maja 1862 L. 7373, zarządzającej zmazanie tego zapowiedzenia z ksiąg depozytowych, ustanowionym dla niego został uchwałą z 22go czerwca 1869 do l. 10461 kurator w osobie p. adwokata Dr. Józefa Mochnackiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Rydzowskiego.

Kraków, dnia 21. marca 1870.

(898) **Edykt.** (1)

Nr. 729. Ces. król. sąd powiatowy w Stryju uwiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Marcina Pawlikowskiego, jako też w razie jego śmierci nieznanych jego spadkobierców, również nieznanych spadkobierców Michała Janus, iż w skutek prośby Jony Kaufmann, Rebeki Ley Fingerer, Feigi Landau, Szaji Bloch i Chany Bloch dnia 24. lutego 1870 do L. 729 wniesionej, z realności Nr. 21, jak Dom. II., pag. 81 n. 4, 6 i 7 haer., Jony Kaufmann, Rebeki Ley Fingerer i Feigi Landau własnej, część południowa do realności Nr. 22 miasto przypierająca, w długości 22 sążni od frontu do rynku przypierającego zacząwszy i w szerokości 1 sąga i 9 cali wydzielono, część tę do realności pod Nr. 22 Szaji i Chany Bloch własnej przydzieloną, i wydzielenie i przyłączenie to w stanie czynnym realności pod Nr. kons. 21 miasto uwidocznione zostało, dalej iż wszystkie długi i ciężary na realności Nr. 21 w Stryju zaintabulowane lub prenotowane, także na wydzieloną część tej realności przeniesione zostały.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 31. marca 1870.

(836) **Edict.** (2)

Nro. 2798. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Wohnorte und Leben nach unbekannten Kiwe Werfel hiemit bekannt gemacht, daß Jütte Werfel verehelichte Brenholz wider Golde Engel, Alter Werfel, Chaje Werfel, die liegende Nachlaßmasse nach Ester Werfel und wider ihn eine Klage de praes. 4. Februar 1870 Zl. 1402 wegen öffentlicher Feilbietung der in Tarnopl sub CNr. 174 gelegenen Realität im Zwecke der Aufhebung der Gemeinschaft überreicht, welche am 21. März 1870 Zl. 2798 zum mündlichen Verfahren mit Festsetzung des Termins auf den 26. April 1870 10 Uhr Früh decretirt, und ihm zugleich ein Curator in der Person des hierortigen Hr. Advocaten Dr. Mantel mit Substitution des Hr. Advocaten Dr. Sternklar bestellt wurde.

Es liegt ihm somit ob, rechtzeitig vor der anberaumten Tagfahrt entweder dem bestellten Curator die nöthigen Weisungen zu ertheilen, oder sich einen anderen Vertreter zu wählen, mit den nöthigen Behelfen zu versehen und dem hierortigen Gerichte namhaft zu machen, als widrigens die etwaigen schlechten Folgen er sich selbst zuzuschreiben haben würde.

Tarnopol, am 21. März 1870.

(841) **Edykt.** (2)

Nr. 6224. Ze strony c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego dla okolicy miasta Lwowa wiadomo się czyni, że zmarły dnia 18go lipca 1843 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w Zarudcach Wincenty Hipnarowicz pozostawił spadkobierców prawnych Katarzynę z Hipnarowiczów Fedak i Marcina Hipnarowicza.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Katarzyny Fedak nie jest wiadome, przeto wzywa się tęże, by w przeciągu roku od daty niniejszego edyktu do tutejszego sądu się zgłosiła i oświadczenie do spadku wniosła, w razie przeciwnym bowiem postępowanie spadkowe ze zgłoszonym spadkobiercą i z ustanowionym dla niej kuratorem p. adwokatem Dr. Gregorowiczem przeprowadzonem będzie.

Lwów, dnia 28. lutego 1870.

(838) **Ogłoszenie.** (2)

L. 814. C. k. sąd powiatowy w Zmigrodzie dodatkowo do tutejszo-sądowego ogłoszenia z dnia 14go marca 1870 l. 107 uwiadamia wszystkich tych niewiadomych wierzycieli, którzyby na realnościach w powołanym ogłoszeniu wymienionych, w jakimbądź czasie prawo zastawu uzyskać mogli, iż dla nich kurator w osobie p. Jana Nowaka ze Zmigrodu ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zmigrod, dnia 4. kwietnia 1870.

(864) **Edykt.** (3)

Nr. 644. Ces. król. sąd powiatowy miejski delegowany w Samborze niniejszem do wiadomości publicznej podaje, że na zaspokojenie przez Wojciecha Brudki jako cesyonaryusza p. Józefa Hilda przeciw Fidelemu Hautz wywalczonej sumy wekslowej 450 złr. z większej 800 złr. z 6% odsetkami zwłoki od 25go kwietnia 1862 bieżącemi, kosztami sporu 6 złr. 49 kr. i 15 złr. 87 kr. w. a., tudzież egzekucyi 6 złr. 50 kr., 13 złr. 84 kr., 5 złr. 73 kr., 8 złr. 9 kr., 54 złr. 72 kr., 1 złr. 72 kr., 24 złr. 22 kr., 44 złr. 26 kr., 34 złr. 36 kr. i 67 złr. 33 kr. w. a. odbędzie się sprzedaż przymusowa realności pod L. k. 7 w Kalinowie, powiatu Samborskiego, położonej, Elżbiecie Hautz własnej, w trzech terminach, a to:

dnia 19. dziewietnastego maja 1870,
dnia 23. dwudziestego trzeciego czerwca 1870,
dnia 4. czwartego lipca 1870,

każdą razą o godzinie 11tej przed południem w sądzie tutejszym pod następującemi warunkami:

1. Cena szacunkowa tej realności wynosi 1485 zł. 50 kr. w. a., i za tę lub powyżej niej rzeczona realność w pierwszych dwóch terminach sprzedaną zostanie.

2. Chęć kupna mający złożą jako wadyum 100 złr. a. w. w gotówce, albo w książkach galic. Samborskiej kasy oszczędności, lub też w c. k. austryackich obligacyach długu publicznego, w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego lub banku hipotecznego, które wedle kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego przyjęte będą. Wadyum najwyżej ofiarującego zatrzymanem, reszcie zaś kupującym zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

3. Nabywca będzie obowiązanym natychmiast po prawomocności rezolucyi sądowej akt licytacyi do wiadomości przyjmującej trzecią część ceny kupna do depozytu sądowego w gotówce złożyć, poczem mu na jego prośbę dekret własności na kupioną realność wydanym zostanie.

4. Po złożeniu trzeciej części kupna i wydaniu nowonabywcy dekretu własności będzie mógł być tenże w fizyczne posiadanie kupionej realności wprowadzonym i za jej właściciela zaintabulowanym, a długi na niej hipotekowane będą pod tym warunkiem z niej extabulowane i na cenę kupna przeniesione, jeżeli nowonabywca równocześnie zaintabuluje własnym kosztem w jej stanie biernym resztujace $^2/_3$ części ceny kupna, i swój obowiązek do ich zapłacenia wedle postanowień ustępu 5go niniejszych warunków.

5. Resztujące $^2/_3$ części ceny kupna winien będzie nowonabywca złożyć do depozytu sądowego w gotówce w 30 dni po prawomocności tabeli płatniczej porządek płacenia wierzycieli ustanawiającej.

6. Gdyby nowonabywca któremukolwiek z przepisanych tu warunków w terminie zadość nie uczynił, w takim razie złożone przezeń wadyum lub część ceny kupna przypadają na rzecz wierzycieli hipotecznych, a zarazem odbędzie się relicytacya kupionej przezeń realności w jednym terminie na jego koszt i stratę, na którym realność ta nawet niżej ceny szacunkowej najwyżej ofiarującemu sprzedaną będzie.

O tem uwiadamia sąd obydwie strony, tudzież Elżbietę Hautz jako właścicielkę hipoteki, p. naczelnika gminy Kalinowa imieniem funduszu szkoły trywialnej Kalinowskiej, Katarzynę 1go voto Hautz 2go Dobosz, spadkobierców Piotra Hautz, mianowicie: Filipa, Wendelina, Józefa, Walentego i Michała Hautz z życia i pobytu niewiadomych przez kuratora ad actum Jana i Teodora Baranieckich, c. k. prokuratoryę skarbu we Lwowie imieniem wysokiego skarbu we Lwowie, Arona Ladena, wreszcie wszystkich tych, którzyby po 22. grudnia 1869 jako dniu ostatniej do dziś znanej intabulacyi z prawami jakiemi do ksiąg gruntowych weszli, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała niniejsza przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła, przez edykta i kuratora w osobie p. adwokata Dr. Kohna ze substytucyą p. adwokata Dr. Ehrlicha postanowionego.

Sambor, dnia 12. marca 1870.

(765) **Edykt.** (3)

L. 1754. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu oznajmia się, że w przechowaniu tegoż znajduje się dwa malusieńkie brylanciki, dwie szpinki złote, ośm ułamków od szpilek, jeden złoty kluczyk od zegarka, dwa złote pierścionki, jeden kamyczek czerwony, trzy czerwone, jedno białe i jedno niebieskie szkiełko, które rzeczy prawdopodobnie z kradzieży pochodzą.

Właściciele tych rzeczy, lub kto do takowych pretensye ma, wzywają się, by w przeciągu jednego roku od trzeciego ogłoszenia tego w gazecie się zgłosili i prawa swe do tych rzeczy udowodnili, inaczej takowe sprzedane a uzyskana cena kupna w tym sądzie przechowaną zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 19. marca 1870.

(824) **Edykt.** (3)

Nr. 15761. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomą Ludwinę Żerdzińską, iż na prośbę Racheli Piepies z dnia 29. marca 1870 do l. 15761, uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 15761 nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 390 złr. w. a. z p. n. wydany i równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. Dr. Nurkowskiemu doręczony został.

Lwów, dnia 30. marca 1870.

(868) **Edykt.** (2)

L. 6763. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy w Krakowie dozwolił na otworzenie konkursu do wszystkiego majątku ruchomego, gdziekolwiek się znajdującego, jakoteż do majątku nieruchomego w krajach, w których ustawa o upadłościach z dnia 25. grudnia obowiązuje, położonego handlu pod protokołowaną firmą „Jan Bartl“ w Krakowie rynek główny Nr. 14, prowadzonego i dzierzyciela tejże firmy Bartla własnego, ustanawiając c. k. adjunkta sądu krajowego p. Apolinarego Bryszkowskiego komisarzem konkursowym i adwokata p. Dra. Władysława Markiewicza tymczasowym zarządcą masy.

Wierzycieli wzywa się, aby na terminie dnia 21. kwietnia 1870 o godzinie 10. rano w c. k. sądzie krajowym przed komisarzem konkursowym stanęli i przy dostarczeniu dowodów do wykazania ich pretensyi służących, wnioski swe co do zatwierdzenia tymczasowego lub mianowania innego zarządcy masy i tegoż zastępcy poczynili i do wyboru wydziału wierzycieli przystąpili.

Wszystkich tych, którzyby przeciw wspólnej masie upadłości jako wierzyciele konkursowi roszczenie jakie podnieść chcieli, wzywa się, aby pretensye swoje i w takim razie, jeżeliby względem nich spór się toczył, do 12. czerwca 1870 przed c. k. sądem krajowym jako sądem handlowym w Krakowie według przepisu ustawy o upadłościach w celu uniknienia szkodliwych następstw prawnych w tejże zagrożonych zgłosili, do likwidacyi i uporządkowania których termin na dzień 30. czerwca 1870 o godzinie 10. rano przed komisarzem upadłości wyznacza się.

Wierzyciele nie mieszkający w Krakowie lub w tegoż pobliżu, mają w zgłoszeniu wskazać pełnomocnika tamże mieszkającego wręczenia odbierać mającego, bo inaczej na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator ustanowionym będzie.

Wierzycielom zgłoszonym na terminie do likwidacyi stawającym przysłuża prawo na miejsce zarządcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału kredytorów po dotąd urzędujących podług swojego wyboru powołać ostatecznie inne osoby, w które zaufanie pokładają.

Termin likwidacyjny także przeznaczony jest do osiągnienia układu w §. 68 U. K. namienionego.

Dalsze obwieszczenie w toku postępowania konkursowego ogłoszone będą w dodatku urzędowym Gazety lwowskiej.

Kraków, dnia 6. kwietnia 1870.

(876) **Edykt.** (2)

L. 62510. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż na prośbę Józefy hr. Komarnickiej dla Jana Niemirowskiego z miejsca pobytu niewiadomego, a w razie śmierci jego spadkobiercom niewiadomym w sprawie odnoszącej się do usprawiedliwienia prenotacyi sumy wekslowej 600 zł. na prawie dożywocia czwartej części dóbr Złoczowa z przyległościami Trościaniec i części Trościańca na rzecz Józefy hr. Komarnickiej wedle Dom. 430. p. 305. n. 3. on. uskutecznionej, kuratora postanowił, w osobie p. adwokata Dra. Malego z substytucyą p. adwokata Dra. Wolskiego.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. grudnia 1870.

(879) **Edykt.** (2)

L. 62699. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, Dominikowi Sawickiemu, że przeciw niemu pod dniem 16. sierpnia 1869 l. 43018 Katarzyna Sawicka, urodzona Brzosko pozew o uznanie jego za zmarłego wniosła, w skutek czego wzywa się Dominika Sawickiego, c. k. żołnierza z 30go pułku barona Martini, będącego w bitwie pod Königgrätzem przez ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Gregorowicza i edykta, aby się w ciągu jednego roku w tutejszym c. k. sądzie krajowym stawił, lub innym sposobem o swojem życiu i miejscu pobytu tutejszemu sądowi wiadomość udzielił, inaczej na żądanie Katarzyny Sawickiej celem rozwiązania z tąże zawartego małżeństwa, sądownie za zmarłego uznany zostanie.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 15. stycznia 1870.

(878) **Edict.** (2)

Nr. 18283. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird dem, gegenwärtig dem Wohnorte nach unbekannten Herrn Stanislaus Markiewicz hiemit bekannt gemacht, daß über Ansuchen der Fani Rebeka Pordes wider ihn unterm 16. Februar 1870 Z. 7860 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 40 fl. öst. W. s. N. G. erlassen worden ist.

Da der gegenwärtige Wohnort des Belangten nicht bekannt ist, so wurde demselben auf dessen Gefahr und Kosten über Einschreiten der Klägerin vom 9. April 1870 Z. 18283 ein Curator in der Person des Herrn Landes-Advocaten Dr. Gottlieb mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Schrenzel bestellt, und demselben die obige Zahlungsauflage zugestellt.

Hievon wird Stanislaus Markiewicz mit vorstehendem Edicte in Kenntniß gesetzt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 10. April 1870.

(883) **Edykt.** (2)

L. 1465. C. k. sąd powiatowy w Dukli uwiadamia, że w sprawie Bartłomieja Ludwika dw. im. Wodyńskiego przeciw Jakóbowi Chulewowi pto. 320 zł. z przynal. licytacyjna sprzedaż części realności dłużnika pod Nr. konskr. 3 w Dukli w trzech terminach, t. j dnia 12. maja, 13. czerwca i 13. lipca 1870, zawsze o godzinie 10. przed południem przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa 1389 zł. w. a.

Warunki licytacyi i opis sprzedać się mających części realności można w registraturze sądowej przejrzeć.

Dla tych wierzycielów, którymby uchwała licytacyjna wcześnie doręczoną być nie mogła, lub którzyby dopiero po 31. marca 1870 do tabuli weszli, postanowiony jest kurator w osobie pana notaryusza Tomasza Witkiewicza z Dukli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dukla, dnia 1. kwietnia 1870.

(882) **Kundmachung.** (2)

Nr. 590. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Budzanów wird hiemit kundgemacht, daß über Ersuchschreiben des k. k. Kreisgerichtes zu Tarnopol vom 9. Februar 1870 Z. 1139 in der Wechselsache des Jacob Leib Strem wieder die liegende Nachlaßmasse nach Jacob Dawid Rubin zur Hereinbringung der Wechselsumme von 44 fl. 50 kr. sammt 6% Zinsen vom 21. November 1865 und Gerichtskosten 7 fl. 30 kr., 2 fl. 74 kr., 1 fl. 54 kr. und 3 fl. 31 kr. die executive Feilbietung der, der liegenden Nachlaßmasse nach Jacob Dawid Rubin gehörigen in Budzanów sub Conscr. Nro. 604 liegenden keinen Tabularkörper bildenden Realität hiergerichts am 17. Mai 1870, am 10. Juni 1870 und am 24. Juni 1870, jedesmal um 10 Uhr Früh vorgenommen werden wird.

Der Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobenen Schätzungswerth von 150 fl. bestimmt.

Die übrigen Bedingungen, so wie der Beschreibungsact und Schätzungsact. können in der hiergerichtlichen Registratur, der übrige Steuerrückstand beim k. k. Steueramte zu Czortków eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Budzanow, am 26. März 1870.

(875) **Edykt.** (2)

Nr. 62511. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, iż na prośbę Józefy hr. Komarnickiej dla Jana Niemirowskiego, z miejsca pobytu niewiadomego, a w razie śmierci jego spadkobiercom niewiadomym w sprawie odnoszącej się do usprawiedliwienia prenotacyi sumy wekslowej w kwocie 402 złr. m. k. na rzecz Jana Niemirowskiego uskutecznionej, w stanie biernym dożywocia czwartej części dóbr Złoczowa z przyległościami Trościaniec i części Trościańca wedle Instr. 430, pag. 306 n. 4 on. kuratora w osobie p. adwokata Dr. Malego z substytucyą p. adwokata Dr. Wolskiego postanowił.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. grudnia 1869.

(881) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 1878. Uchwałą c. k. sądu powiatowego w Brzeżanach z 4go stycznia 1870 L. 8272 został cały spadek po ś. p. ks. Edwardzie Groo, zmarłym w Narajowie na dniu 13. sierpnia 1869 na podstawie ostatniej woli rozporządzenia z 28go lutego 1867 p. Julii Oth z dobrodziejstwem inwentarza przyznany.

Gdy miejsce pobytu p. Konstancyi Bayer, siostry ś. k. ks. Edwarda Groo nie jest wiadome, więc został dla tejże mianowany kuratorem p. adwokat krajowy Dr. Finkelstein, i o tem zawiadamia się p. Konstancyę Bayer z tem, iż wyż nadmieniona uchwała została doręczona kuratorowi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 9. kwietnia 1870.

880) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1265. Ces. król. sąd obwodowy Rzeszowski niniejszem obwieszczeniem ogłasza z miejsca pobytu i życia niewiadomym Antoniemu Dunikowskiemu, Waleryanowi Dunikowskiemu i Maryannie Auguście 2ga im. Dunikowskiej, równie jak ich spadkobiercom z życia i pobytu niewiadomym, iż przeciw tymże Wolf Birnbaum 9. marca 1870 do l. 1265 względem orzeczenia, iż prawo zastawu obowiązku Teofila Struszkiewicza dopełnienia warunków licytacyi dzierżawy dóbr Pysznicy z przyległościami od 24. czerwca 1850 do tegoż dnia 1853 ujętej przedawnieniem zgasło, i z stanu biernego ½ dóbr Pysznicy z przyległościami Dom. 213, pag. 158 n. 19 on., Dom. 213, pag. 172 n. 16 on., Dom. 151, pag. 364 n. 12 on., Dom. 83, pag. 21 n. 12 on. i Dom. 151, pag. 372 n. 14 on. całkowicie extabulowane być ma, pozew wniósł, w skutek którego termin do ustnej rozprawy na dzień 22. czerwca 1870 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu wyżej wyrażonych pozwanych niewiadomem jest, a zatem c. k. sąd obwodowy do zastępywania tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Reinesa z substytucyą p. adwokata Kostheima postanowił, z którym sprawa przeprowadzoną zostanie.

Upomina się zatem obwieszczeniem tem zapozwanych, aby w potrzebne dowody kuratora zaopatrzyli, lub sami na tym terminie stanęli, lub innego zastępcę prawnego sobie obrali i takowego sądowi wskazali, gdyż sobie szkodliwe skutki inaczej sami przypiszą.

Rzeszów, dnia 1. kwietnia 1870.

(884) **Edykt.** (2)

Nr. 4044. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia, iż w skutek prośby p. Aleksandry Rogojskiej z dnia 25. stycznia 1870 do l. 4044 przeciw Leiby Willich o wykazanie usprawiedliwienia uchwałą do l. 15403 dozwolonej i uskutecznionej prenotacyi ustanawia dla Leiby Willich, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, w razie jego śmierci dla jego niewiadomych spadkobierców kuratorem p. adwokata krajowego Dr. Semilskiego, a tegoż zastępcą p. adwokata krajowego Dr. Popiela, i doręcza uchwałę z dnia dzisiejszego ustanowionemu kuratorowi.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. lutego 1870.

(886) **Concurs-Kundmachung.** (2)

Nr. 364-Pr. Bei dem Tabakbezirks- und Stempelverschleiß-Hauptmagazine in Lemberg ist eine Controlorsstelle mit dem Gehalte jährlicher 735 fl. und der Cautionspflicht im gleichen Betrage zu besetzen.

Gesuche sind unter Nachweisung zurückgelegter Dienste und der vollkommenen Kenntniß der Landessprachen binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg einzubringen.

Auf geeignete disponible Beamte wird vorzugsweise Rücksicht genommen.

Lemberg, am 9. April 1870.

Ogłoszenie konkursu.

L. 364-Pr. Przy głównym magazynie tytuniu i stempli we Lwowie jest do obsadzenia posada kontrolora z roczną pensyą 735 zł. i z obowiązkiem złożenia kaucyi w sumie równej wysokości pensyi.

Podania z wykazaniem dotychczasowej służby i dokładnej znajomości języków krajowych mają być w przeciągu trzech tygodni wniesione do c. k. finansowej dyrekcyi we Lwowie.

Uzdolnieni i znajdujący się w stanie rozporządzalności urzędnicy będą szczególnie uwzględnieni.

Lwów, dnia 9. kwietnia 1870.

(847) **Edykt.** (3)

Nr. 7816. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Piotrowi Martynowiczowi, Katarzynie Wetczerek, Antoniemu i Rozalii Czaczkowskim, Rudolfowi Orkiszowi i Łazarowi Menkesowi z miejsca i pobytu niewiadomym, że przeciw nim i innym p. Leokadya Rozalia 2ga im. Ricci zamężna Semetkowska i Zofia Weigel pod dniem 13go grudnia 1869 L. 63842 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego do ustnego postępowania dzień sądowy na 27go czerwca 1870 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych wymienionych pozwanych niewiadome jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania ich i na ich koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Krathera z substytucyą p. adwokata Dra. Waldmana kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, ogółem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 19. marca 1870.

(853) **Edykt.** (3)

Nr. 17700. Ces. król. sąd krajowy Lwowski jako sąd handlowy zawiadamia edyktem niniejszym, że w skutek pozwu wniesionego na dniu 7. kwietnia 1870 do l. 17700 przez Krystynę Chojnacką przeciw Mikołajowi Horockiemu, niewiadomemu z miejsca pobytu, o zapłacenie sumy wekslowej resztującej 104 złr. 70 kr. w. a. z p. n. ustanawia się dla tegoż kuratorem z urzędu p. adwokata Dr. Majewskiego, zastępcą kuratora zaś p. adwokata Dr. Pomianowskiego, i że powyższemu kuratorowi doręcza się nakaz zapłaty, na dniu dzisiejszym przeciw Mikołajowi Horockiemu wydany.

Lwów, dnia 7. kwietnia 1870.

(869) **Edykt.** (3)

Nr. 3108. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Dr. Karola Weldnera, że przeciw niemu p. Julia Głowińska prośbę tabularną de praes. 19. marca 1870 L. 3108 wniosła, w skutek której uchwałą z dnia dzisiejszego L. 3108 tutejszemu urzędowi ksiąg gruntowych polecono, ażeby ze stanu biernego realności pod Nr. 699 w Tarnopolu położonej, do p. Julii Głowińskiej należącej, adnotacyę odmownej rezolucyi sądowej z dnia 21. maja 1852 L. 579, mocą ktorej nie dozwolono żądanej przez Karola Weldnera intabulacyi kontraktu zrzeczenia się Dom. 2, pag. 243 n. 4 on., potem że mu zarazem celem zastępywania go w tej sprawie p. adwokata Dr. Sternklara za kuratora ad actum się ustanawia.

Tarnopol, dnia 28. marca 1870.

(830) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 986. Ces. król. sąd powiatowy delegowany miejski w Samborze czyni niniejszem wszystkim wiadomo, że celem pokrycia wywalczonej przez Abrahama Eigenmachta sumy wekslowej 80 złr. z odsetkami 6% od dnia 17go lutego 1867 bieżącemi, kosztami sądowemi w ilości 5 złr. 87 kr. w. a., tudzież kosztami egzekucyi 3 złr. 87 kr. w. a., 8 złr. 87 kr., 11 złr. 23 kr. i kosztami teraz przyznanemi w ilości 10 złr. 86 kr. w. a. przymusowa sprzedaż chałupy pod L. k. 63, trzech zagonów pola pod L. k. 104 i trzech zagonów pod L. k. 1 w Waniowicach położonych, do dłużnika Pawła Sarachmana należących, w trzech terminach, a to: na dniu 19. dziewiętnastym maja, na dniu 15. pietnastym czerwca i na dniu 14. czternastym lipca 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem tu w sądzie pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Wszystkie powyżej wymienione przedmioty, mianowicie chałupa pod L. k. 63, trzy zagony pod L. k. 104 i trzy zagony pod L. k. 1 w Waniowicach położone z osobna sprzedane będą.

2. Cena wywołania każdego przedmiotu stanowi wartość szacunkowa, mianowicie chałupu pod L. k. 63 położonej kwota trzydziestu złr., trzech zagonów pola pod L. k. 104 położonych kwota 150 złr., nakoniec trzech zagonów pod L. k. 1 położonych toż samo 150 złr. w. a.

3. Na pierwszych dwóch terminach powyższe nieruchomości tylko powyżej lub przynajmniej za cenę wywołania, a na ostatnim także poniżej ceny wywołania sprzedane zostaną.

4. Każdy chęć kupna mający ma złożyć 10% ceny szacunkowej jako wadyum, które po ukończonej licytacyi najwięcej ofiarującemu zatrzymane, innym licytantom zaś wydane zostanie.

5. Nabywca w 14 dniach po prawomocności licytacyi całą cenę kupna ma złożyć do depozytu, poczem dekret własności jemu wydanym i posiadanie kupionego przedmiotu oddanem zostanie.

6. Gdyby kupujący 5go warunku nie dotrzymał, na jego koszt i niebezpieczeństwo relicytacya rozpisaną będzie.

Protokół opisania i oszacowania sprzedać się mających nieruchomości, niemniej warunki licytacyjne mogą być przed licytacyą w tutejszo-sądowej registraturze, zaś podczas licytacyi u sędziego takową prowadzącego przejrzane.

O czem sąd tak strony spór wiodące, jako też wszystkich chęć kupna mających zawiadamia.

Sambor, dnia 10. marca 1870.

(840) **Edykt.** (3)

Nr. 11550. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie dozwoloną została relicytacya realności Juliana Daszkiewicza we Lwowie pod Nr. 424¾ położonej, na zaspokojenie wygranej przeciw niemu przez Jana Kaisera sumy 200 złr. w. a. z p. n., że licytacya odbędzie się w jednym terminie, na dzień 12 maja 1870 godzinę 10tą przed południem wyznaczonym, na którym powyższa realność także poniżej ceny szacunkowej i wywołania w kwocie 3567 złr. 45 kr. w. a. sprzedaną będzie, że każdy chęć kupienia mający wadyum w kwocie 357 złr. w. a. złożyć będzie obowiązanym, że wszystkim tym, którzyby po sporządzeniu załączonego extraktu tabularnego do tabuli miejskiej weszli, lub z jakiejkolwiekbądź przyczyny o niniejszej uchwale nie mogli być uwiadomieni, p. adwokat Nurkowski jako kurator dodany został, nareszcie ze extrakt tabularny pomienionej realności i akt oszacowania takowej w registraturze tego sądu przejrzane być mogą.

Lwów, dnia 12. marca 1870.

(831) **Edykt.** (3)

Nr. 1776. Ces. król. sąd delegowany miejski w Rzeszowie ogłasza niniejszem, iż w dniu 15. lutego 1870 zmarł tutaj Józef Rzeszowski, sekretarz rady c. k. sądu obwodowego Rzeszowskiego, a to nie pozostawiwszy żadnego ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ sądowi temu wiadomem nie jest, czyli i którym osobom prawo do spadku po nim przysługa, dlatego wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu prawnego prawa do spadku rościć sobie chcieli, aby w przeciągu roku licząc od dnia niżej wymienionego zgłosili się do sądu tutejszego, i wykazując swe prawa spadkowe wnieśli swe oświadczenia się do spadku, gdyż w razie przeciwnym spadek pomieniony, któremu kuratorem p. adwokata Dr. Reinesa zamianowano, przeprowadzony i tym przyznany zostanie, którzy swe oświadczenia wnieśli i swe prawa spadkowe wykazali, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie jeżeliby się nikt do spadku tego nie zgłosił, cały spadek jako bezdziedziczny na rzecz państwa przypadnie.

Z c. k. miejs. deleg. sądu powiatowego.

Rzeszów, dnia 20. marca 1870.

(304) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 646. Celem załatwienia spraw serwitutowych rustykalistów gminy Komarniki, a względnie prawa poboru drzewa z lasów w obrębie tej wsi położonych „Czerteż i Zazubowe czyli Magura" zwanych, do części dóbr Strzeleckich i innych członków szlacheckich tej wsi należących, mianowała c. k. komisya miejscowa Samborska na podstawie przepisu §. 36. instrukcyi ministeryalnej z dnia 31. października 1857 p. Michała Wysoczańskiego, przełożonego szlacheckiej gminy Komarniki, kuratorem nieobecnych i niewiadomych właścicieli części dóbr tej wsi, mianowicie ⅓ części Golanówki, Dom. 60, pag. 353 i ⅙ części po ś. p. Stanisławie Wysoczańskim, Dom. 60, pag. 415 i 421, nadając mu prawo do zastępywania tych osób, przy rozprawach przeprowadzić się mających w myśl przepisów najw. ces. pat. z dnia 5. lipca 1853 r., jak również prawo do zastąpienia wszelkich innych osób nieobecnych i niewiadomych, któreby się do wyżwzmiankowanych lasów z pretensyami własności lub spółwłasności kiedykolwiekbądź później zgłosiły. Co się niniejszem podaje do ogólnej wiadomości.

Turka, dnia 1. kwietnia 1870.

(774) **Edykt.** (3)

Nr. 15898. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem A. M. Bobryce i Samuelowi Kremer z miejsca pobytu i życia nieznajomym wiadomo czyni, że przeciw nim Sara Selzer pod dniem 29. marca 1870 l. 15898 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego pod dniem dzisiejszym nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 241 złr. 50 kr. w. a. z p. n. dozwolony został.

Ponieważ miejsce pobytu wyżwspomnionych zapozwanych nie jest wiadome, c. k. sąd krajowy do zastępywania na koszt i szkodę tychże tutejszego p adwokata Dr. Edwarda Hofmann z substytucyą pana adwokata Dr. Mosing kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, ogółem stosownych do obrony srodków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 30. marca 1870.

(777) **Edykt.** (3)

L. 2114. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Konstantego Szałko Czajkowskiego i tegoż z miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców, iż Jan Kanty Remigiusz dw. im Szeptycki przeciw wyż wymienionym w sprawie Jana Kantego Remigiusza dw. im. Szeptyckiego przeciw Konstantemu Szałko Czajkowskiemu z pobytu i życia niewiadomemu i tegoż z pobytu i życia niewiadomym spadkobiercom o eliminowanie z wyroku indemnizacyjnego z dnia 31. października 1864 l. 5412 w ustępie II. 1. na kapitał indemnizacyjny dóbr Bruchnala z przyległościami przekazanej sumy 670 złr. 2 kr. m. k. z przynależ. do sądu tutejszego pozew wniósł, który uchwałą z dnia 10. marca 1870 l. 2114 do postępowania ustnego dekretowany i kuratorowi p. adwokatowi kraj. Drowi. Skałkowskiemu z substytucyą p. adwokata krajow. Dra. Łużeckiego ustanowionemu doręczony został.

Wzywa się więc p. Konstantego Szałko Czajkowskiego i tegoż spadkobierców, ażeby ustanowionemu kuratorowi w powyższej sprawie informacyę udzielili, lub też innego zastępcę sądowi podali, w przeciwnym bowiem razie skutki opieszałości ponosić będą.

Przemyśl, dnia 10. marca 1870.

(776) **Edykt.** (3)

L. 2112. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomą p. Elżbietę Józefę dw. im. Kozarynów Złotnickę i tejże z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, iż Jan Kanty Remigiusz dw. im. Szeptycki przeciw wyż wymienionym o eliminowanie z wyroku indemnizacyjnego z dnia 31. października 1864 l. 5412 w ustępie II. 2. na kapitał indemnizacyjny dóbr Bruchnala z przyległościami przekazanej sumy 571 zł. 27 kr. w. a. z przynal. do sądu tutejszego pozew wniósł, który uchwałą z dnia 10go marca 1870 l. 2112 do postępowania ustnego dekretowany i ustanowionemu dla niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych, kuratorowi p. adwokatowi krajowemu Drowi. Skałkowskiemu, któremu substytuta w osobie p. adwokata krajowego Dra. Łużeckiego przydano, doręczony został.

Wzywa się zatem p. Elżbietę Józefę dw. im. Kozarynów Złotnicką i tejże spadkobierców, ażeby postanowionemu dla nich kuratorowi w powyższej sprawie informacyi udzielili, lub też innego zastępcę sądowi podali, w przeciwnym bowiem razie skutki opieszałości ponosić będą.

Przemyśl, dnia 10. marca 1870.

(851) **Edykt.** (3)

L. 9780. C. k. lwowski sąd krajowy p. Zygmuntowi Kotkowskiemu niniejszem czyni wiadomo, że w skutek prośby tutejszej filii anglo-austryackiego Banku z dnia 25 lutego 1870 do l. 9780 na zaspokojenie jej wierzytelności w sumie 261928 zł. 20 kr. w. a. uchwałą z dnia 26. lutego 1870 do l 9780 publiczna sprzedaż w jej rękach się znajdujących, przez dłużnika p. Zygmunta Kotkowskiego u niej zastawionych 1230 sztuk akcyi Towarzystwa akcyjnego fabryki papieru w Czerlanach, a to na jednym tylko terminie dozwoloną i przeprowadzenie tej licytacyi tutejszemu c. k. notaryuszowi p. Strzelbickiemu polecone zostało.

Ponieważ miejsce pobytu p. Zygmunta Kotkowskiego nie jest wiadome, przeto tenże c. k. sąd krajowy dla niego i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Smiałowskiego z zastępstwem adwokata p. Dra. Hryszkiewicza za kuratora ustanowił, któremu powyższą uchwałę sądową się doręcza. Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 26. lutego 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.